

fælde. Ligesom efter presseloven er redaktøren ansvarlig for hele bladets indhold, selv om der måtte være angivet en specialredaktør for enkelte afdelinger af bladet, f.eks. en sportsredaktør, en redaktør af kultursiden eller lignende. Ifølge presselovens § 16, stk. 1, 2. pkt., er der dog ved egentlige fagblade adgang til at have flere redaktører med ansvar for hver sin afdeling, ligesom loven har gjort det muligt for dagblade og andre periodiske skrifter at have mere end en redaktør, når de to eller flere redaktører hver er ansvarlige for hele bladets indhold. Disse muligheder har ikke haft nogen væsentlig praktisk betydning, og det foreslås derfor præciseret, at der for et periodisk skrift kun kan være én redaktør.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer til presselovens § 2, stk. 2. En angivelse af redaktør er urigtig, hvis den pågældende person ikke har den kompetence, som forudsættes i paragraffens *stk. 2*. Angivelse af en »stråmand« som redaktør kan derfor medføre straf efter lovforslagets § 53. Det skal understreges, at den forkert angivne ikke har redaktøransvar for skriftets indhold, jf. §§ 9-15 og § 27, da dette ansvar kun kan påhvile den egentlige redaktør. Denne er til gengæld ansvarlig for skriftets indhold, selv om vedkommende i modstrid med § 3, stk. 1, ikke på skriftet er angivet som redaktør af dette.

Til § 4

Redaktøren har efter bestemmelsen pligt til over for borgerne at give oplysning om identiteten af personer, der kan ifalde ansvar efter reglerne i kapitel 3 og § 27, stk. 1, i lovforslaget. Reglen har til formål at sikre, at en krænket borger får let adgang til at finde frem til, hvem et eventuelt søgsmål skal rettes mod.

Radio og fjernsyn

Til § 5

Bestemmelsen pålægger de i lovforslagets § 1 nævnte radio- og fjernsynsvirksomheder pligter, som med de tilfælde følger af disse mediers særlige karakter, svarer til, hvad der i § 3 er fastsat for indenlandske periodiske skrifter.

Bestemmelsen i *stk. 1* er en ordensforskrift svarende til den, der i § 3, stk. 1, er fastsat for periodiske skrifter. Da radio og fjernsyn ikke på samme måde som de trykte skrifter kan indeholde en for omverdenen let tilgængelig oplysning om, hvem der er (ansvarshavende) redaktør, foreslås det, at foretagendet skal indgive anmeldelse herom til Pressenævnet.

I § 5, *stk. 2*, defineres redaktøren som den, der er beføjet til at træffe endelig beslutning om at udsende et program eller et indslag. Begrebet redaktør af-

grænses på samme måde som ved de trykte skrifter, jf. § 3, stk. 2, og bemærkningerne ovenfor til denne bestemmelse. Det er herved forudsat, at generaldirektøren er redaktør for Danmarks Radio, at den administrerende direktør er redaktør for TV 2, og at direktørerne er redaktører for de regionale TV 2-virksomheder.

I *stk. 3* fastsættes, at enhver borger ved henvendelse til et af de radio- eller fjernsynsforetagender, der omfattes af loven, kan kræve at få oplyst, hvem der er redaktør for den pågældende virksomhed. Hvis kravet ikke imødekommes, kan borgeren få oplysning hos Pressenævnet, jf. den anmeldelsespligt, der er fastsat i paragraffens *stk. 1*.

Bestemmelsen i *stk. 4* fastslår, hvem der er ansvarlig for manglende eller urigtig oplysning om redaktøren. Den svarer til ordningen for de periodiske skrifter bortset fra, at radio- eller fjernsynsforetagendet træder i stedet for udgiveren.

Til § 6

Bestemmelsen indeholder en ordensforskrift, som er speciel for radio og fjernsyn, og som er begrundet i disse mediers flygtige karakter. En lytter eller seer, der føler sig krænket over indholdet af et program, får efter bestemmelsen en forholdsvis let adgang til at konstatere, hvem de mulige ansvarssubjekter er, og hvem et eventuelt søgsmål derfor skal rejses imod. Redaktørens oplysningspligt gælder kun over for personer, der har en retlig interesse i at få de nævnte oplysninger. Det vil være den krænkede, der skal godtgøre, at kravet om retlig interesse er opfyldt; den pågældende må derfor i et vist omfang kunne beskrive det program, sagen drejer sig om. Bestemmelsen indebærer ikke, at den krænkede kan kræve at få udleveret kopi af udsendelsen.

Til § 7

Bestemmelsen i *stk. 1*, pålægger redaktøren en pligt til at opbevare en kopi af udsendte programmer, således at der efterfølgende kan skaffes dokumentation for indholdet af en bestemt udsendelse. Opbevaringspligten er begrænset til 3 måneder, men hvis der inden udløbet af denne frist er indgivet klage over udsendelsen, skal kopien heraf opbevares, indtil sagen er afsluttet, jf. bestemmelsens *stk. 2*. Sagen anses for endelig afsluttet, hvis radio- eller fjernsynsforetagendets svar på klagen ikke indbringes for Pressenævnet eller for domstolene inden for tre måneder efter, at radio- eller fjernsynsforetagendets svar på klagen er nået frem til klageren. Det bemærkes, at der gælder en klagefrist på fire uger, hvis klageren ønsker at indbringe en afvisning af klagen eller et afslag på krav